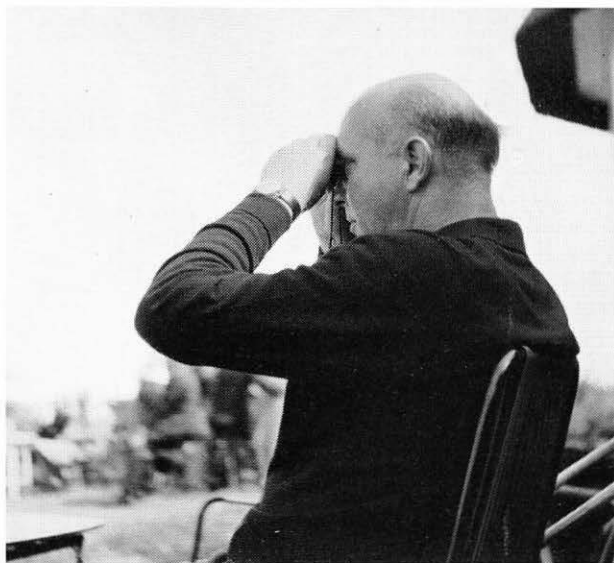

Deense verrassing op de Kennemer

Het zesde Europese Jeugd Team Kampioenschap, dat van 3 tot 7 augustus op de Kennemer Golf- & Country Club is verspeeld, is rijk geweest aan successen, rijk aan verrassingen en een groot aantal teleurstellingen, rijk aan ervaringen en aan oprecht golfersplezier — zij het niet altijd onversneden (zie teleurstellingen). Het grootste succes van het toernooi als zodanig was de organisatie, waarvoor verantwoordelijk waren — honneur aux dames — mej. P. H. Ruijgrok en verder (in alfabetische volgorde) de heren A. M. Groskamp, S. J. H. van Hengel, J. G. Tolk en J. E. E. Visser in verschillende functies, plus nog een ongeteld aantal leden van de Kennemer als starters, gastvrouwen en -heren, enz. De grootste verrassing voor iedereen was de overwinning van Denemarken, dat voor de tweede maal aan dit kampioenschap deelnam; de eerste keer was in 1963 in Oslo en daar werden de Denen toen zevende van de tien. En nu ongeslagen kampioen.

De grootste teleurstelling voor iedereen was het weer: een halve storm op de woensdag van de kwalificatieronden, donderdags guur met buien, vrijdags — toen er niet werd gespeeld — redelijk goed weer, uurtje na, doorlopend stromende regen en zó koud

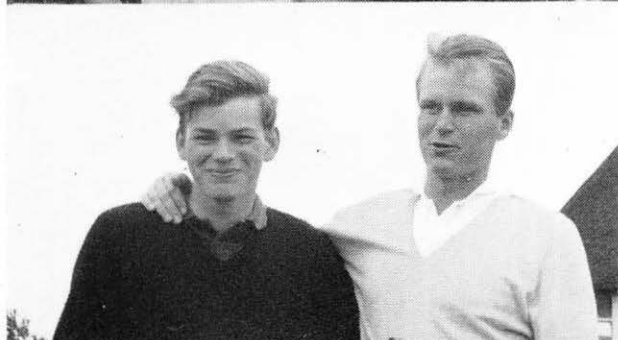
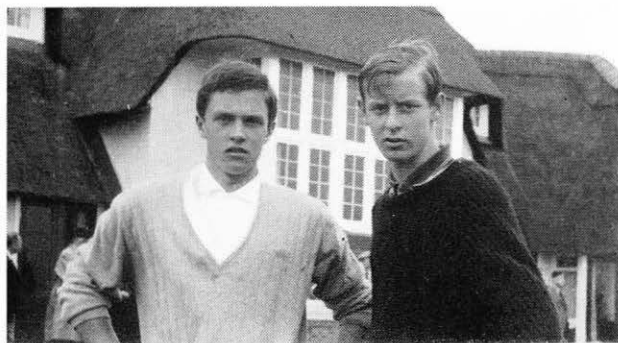

Met (gewapende) argusogen placht de Deense captain Steen Damgaard de verrichtingen van zijn jongens te volgen.

zaterdags wéér guur met buien en zondags, op één dat de erwtensoep (7 augustus 1966!) in het clubhuis gretig aftrek vond.

De Nederlandse ploeg, die diep teleurstelde maar later weer veel goed maakte

De grootste teleurstelling voor ons, de Nederlandse spelers en hun supporters, was het volkomen falen van onze ploeg in de kwalificatieronden, een debâcle die slechts ten dele is vergoed door het zeer goede spel dat daarna is vertoond en dat ons tenslotte nog de negende plaats heeft opgeleverd. Dat is in korte trekken de balans van een week Europees jeugdgolf op de Kennemer Golf- & Country Club, met als apotheose de stijlvolle en feestelijke prijsuitreiking in het stampvolle clubhuis.

Voorbereiding

Maar wat een werk is er voorafgegaan om het zó te krijgen. Eigenlijk is de voorbereiding al een jaar geleden begonnen tijdens het Europese Dames Team Kampioenschap op de Haagsche G. & C.C., waar men, voortbouwend op de in het buitenland opgedane ervaringen, een perfecte organisatie had geschapen met als „technisch middelpunt” de door de Kennemer secretaris in bruikleen afgestane huisdrukkerij. Nu zijn het hebben van zo’n installatie en er ook een efficiënt gebruik van maken twee dingen die niet noodzakelijk samen behoeven te gaan; maar het klopte in Wassenaar én het sloot als een bus in Zandvoort: iedere avond werden de uitslagen en de opstellingen voor de volgende dag gedrukt.

Een ander punt was de huisvesting. Vraag NGC-administrateur Poldervaart niet hoeveel brieven, telegrammen en telefoontjes het heeft gekost om twaalf teams van zes man-plus-reserve(s), non-playing-captains, officials, professionals (de Italianen brachten Ugo Grappasonni en de Zwitsers G. Barras mee) en nog enkele vergezellende echtgenoten, onderdak te brengen in het hart van het vakantieseizoen in een zo druk bezochte badplaats als Zandvoort. (Niemand kon weten dat er als gevolg van het slechte weer op het laatste ogenblik nog meer dan voldoende kamers beschikbaar zouden zijn.) Maar ook dat én het vervoer van en naar de club was feilloos geregeld. Zo goed als ook restaurateur Meulemans voorbereid was op de invasie.

Tijdnood

Het enige waaraan niet helemaal de hand kon worden gehouden was het tijdschema; wél werd er iedere morgen op tijd begonnen, maar er werd door verschillende jongelui zó langzaam gespeeld, dat twee uur voor de eerste negen holes eer regel dan uitzondering was; het over het algemeen vrij slechte weer zal daaraan voor een deel debet zijn geweest, maar

De singles Nederland—Oostenrijk: 1. P. H. Streutgers-H. Reichel; 2. V. Swane-K. Nierlich; 3. J. Kamp-R. Hauser; 4. G. Storm-H. Kyrle; 5. M. Hoving-H. Aigner.

José L. de Sousa e Melo, de jongste (Portugese) deelnemer aan het Europese Jeugd Team Kampioenschap.

ook werd er uitermate gewichtig gestudeerd op approaches en putts, een gewichtigheid die dikwijls lijnrecht in strijd was met het resultaat . . . En dat lag bepaald niet aan de baan en aan de greens, die weer op z'n Twisk-best waren; hulde Kees! Ook het (onontkoombare) feit dat enkele vroeg gestarte partijen tussen de later beginnende door nog een 19e hole moesten spelen, want all square is een uitslag die in dit wedstrijdssysteem niet past, leidde tot vertragingen.

Het toernooi begon als ieder ander met enige oefenronden en maandag- en dinsdagavond gonsde

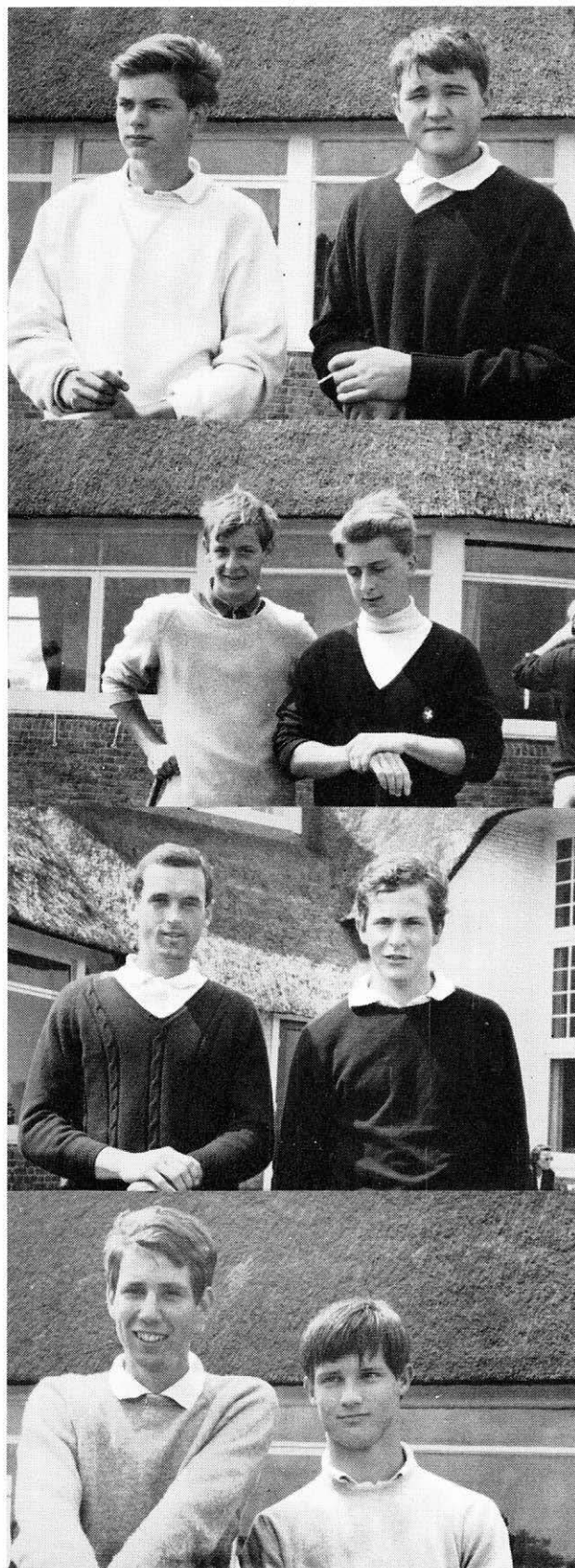
het clubhuis van de verhalen over de ene fantastische score na de andere. En evenals bij ieder ander toernooi waren, toen het er echt om ging, velen de wedstrijdenuwen de baas, zodat er aan het eind van de 18 holes kwalificatieronde . . . zeven van de 72 spelers een score van minder dan 80 hadden: Philippe Toussaint (België) 76, Jürgen Wegmann (West-Duitsland) en Alberto Croze (Italië) beiden 77, Manuel Gallardo (Spanje) 78 en Jean Charles Desbordes (Frankrijk), Charles Kreglinger (België) en Yngve Eriksen (Noorwegen) allen 79. Van onze jongens waren de minst slechten Jaap Kamp en Gertjan Storm met ieder 86.

Terzijde

Er wordt weleens beweerd dat goed strokeplay geen waarborg is voor sterk matchplay (wij geloven dat het omgekeerde dichter bij de waarheid komt) en wij hebben dat voor de zes jongens met scores onder 80 in dit toernooi eens nagegaan: Ph. Toussaint heeft zijn drie singles gewonnen met 7/5, 4/3 en 9/7; M. Gallardo met 2/1, 3/2 en 2/1; J. Wegmann heeft er twee gewonnen met 7/5 en 2/1 en één met 1 hole verloren; A. Croze heeft er twee gewonnen met 2/1 en 6/5 en één (tegen J. Desbordes!) met 6/4 verloren; Desbordes heeft er (dus) één met 6/4 gewonnen en verloren met 1 hole, resp. met 2 en 1 (van Gallardo!); Y. Eriksen heeft er twee gewonnen met 3/2 en op de 21e en één verloren (van Wegmann!) met 7 en 5; Ch. Kreglinger heeft er één met 5/3 gewonnen, verloor met 2 en 1 (van Croze!) en verloor nog een single met 4 en 3. De meerderheid van de zeven heeft dus getoond dat goed strokeplay zoal geen voorwaarde, dan toch een stevig fundament is voor betrouwbaar matchplay.

„Flags of all Nations” langs het parkeerterrein achter het clubhuis van de Kennemer Golf- & Countryclub.

Op basis van de totalen van de beste vijf van elke ploeg, ontstond toen de volgende indeling:

1e Poule

België

Yves Brose	(91)
Philippe Decrop	83
Charles Kreglinger	79
Jean Toussaint	84
Philippe Toussaint	76
Robin de Vooght	84

406

Zweden

Per Dahlgren	81
Gösta Ignell	81
Mats Kristersson	80
Johan Lindeberg	83
Jan Rosell	(90)
Per-Olof Tideman	87

412

Frankrijk

Olivier Brizon	84
Didier Charvat	87
Jean-Pierre Charpenel	81
Jean-Charles Desbordes	79
Hervé Frayssineau	82
Sans de Galard de Béarn	(91)

413

West-Duitsland

Andreas Cobler	84
Rüdiger v. Gülpen	(91)
Jan-Gerhard Müller	86
Veit Pagel	81
Joachim Walpersdorf	88
Jürgen Wegmann	77

416

De singles Zwitserland-Nederland: 1. A. Matti-V. Swane; 2. M. Kunkler-P. H. Streutgers; 3. J. Pesko-G. Storm; 4. F. Andina-J. Kamp en 5. D. Meier-M. Hoving.

Klaus Nierlich, Oostenrijks sterkste jeugdspeler, die al jaren zijn land ook bij de senioren vertegenwoordigt.

Denemarken

Kjeld Friche	83
Klaus Hove	83
Henrik Jacobsen	87
Per-Greve Jensen	84
Henry Knudsen	(88)
Hans Stenderup	82

419

Spanje

Juan Catarineu	89
Manuel Gallardo	78
José-Luis Noguer	86
Miguel Tayá	84
Román Tayá	84
Javier Viladomiu	(91)

426

Italië

Giampietro Alberti	88
Francesco Camilotti	(98)
Alberto Croze	77
Michele Goldschmid	89
Walter Patscheider	87
Augusto Sposetti	93

434

Noorwegen

Petter Dønnestad	82
Thomas Eriksen	98
Yngve Eriksen	79
Einar Horn jr.	(102)
Ole Sandberg	92
Jan Steen	86

437

2e Poule

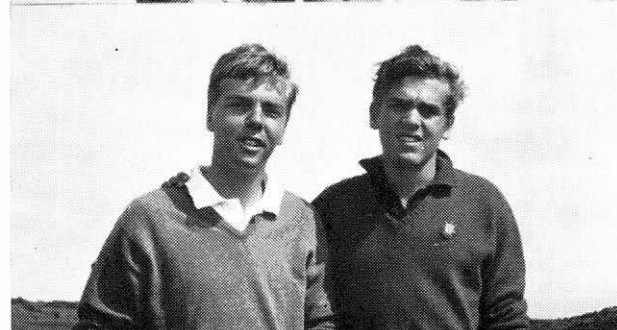
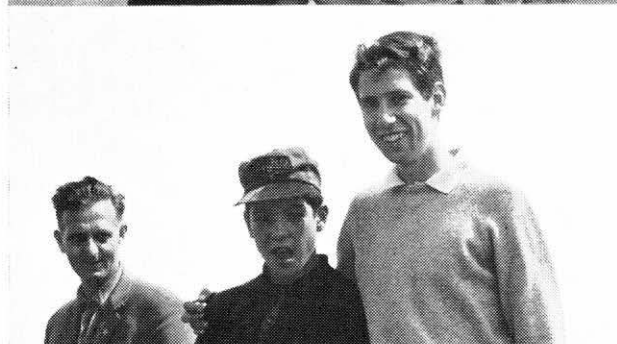
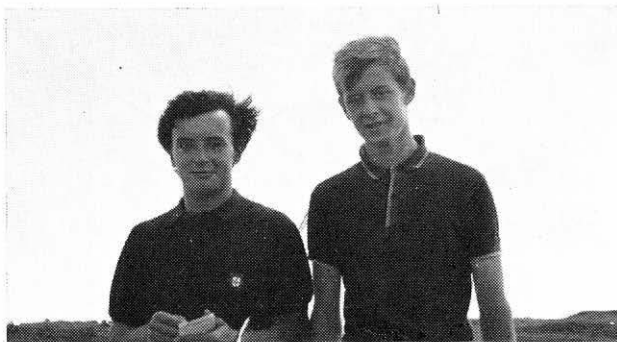
Zwitserland

Francesco Andina	89
Max Kunkler	86
Roland Lüthi	(92)
Anton Matti	86
Dieter Meier	91
Jürg Pesko	86

438

Van de putting-green werd doorlopend druk gebruik gemaakt.

Portugal

Alfredo Cunha	(102)
Francisco Mantero	87
Jorge Oliveira da Silva	86
Ricardo Soares	88
Jorge-Lara de Sousa e Melo	92
José-Lara de Sousa e Melo	87

440

Nederland

Joost Commandeur	94
Michael Hoving	87
Jacob Kamp	86
Gertjan Storm	86
Piet-Hein Streutgers	93
Victor Swane	(95)

446

Oostenrijk

Hans Aigner	(100)
Rudolf Hauser	85
Hansi Kyrle	89
Walter Lamplmaier	91
Klaus Nierlich	84
Helmut Reichel	97

446

Eerste verrassingen

Het was natuurlijk al een verrassing dat niet een van de vroegere winnaars van het kampioenschap – Duitsland ('61, Bilbao en '62, Krefeld), Zweden ('63, Oslo) of Frankrijk ('64, St. Cloud en '65, Venetië) – de eerste plaats bezetten, maar België, terwijl Zweden op de tweede plaats nog het dichtst bij zijn vroegere positie kwam; maar Sint Andries en de schikgodinnen hadden nog veel grotere verrassingen in petto. Dat zou de eerste dag al blijken.

België, winnaar van de kwalificatieronde, verloor met 3–4 van no. 5, Denemarken; de beslissing viel in de laatste single op de 19e hole, waar Stenderup van De Voogh won. Zweden verloor met 2–5 van Spanje; na een met moeite op de 20e hole voor Zweden geforceerd gelijkspel in de foursomes, won Spanje vier singles en daarvan op de 18e, resp. 19e hole. Waarbij en passant zij opgemerkt dat de Denen (evenals de Noren) volgens hun wensen zonder caddies speelden.

In de tweede poule namen onze jongens in de foursomes een 2–0 voorsprong op Zwitserland. Of de avond te voren onze niet-spielend aanvoerder, jhr. mr. W. H. den Beer Poortugael, aan tafel een „donder-speech” à la wijlen Karel Lotsy heeft gehouden, dan wel dat de schrik over de kwalificatieronden alleen al voldoende was, weten we niet, maar feit is dat

De singles Portugal–Nederland: 1. A. Cunha-P. H. Streutgers; 2. J. Oliveira da Silva-G. Storm; 3. José L. de Sousa e Melo-J. Kamp; 4. R. Soares-M. Hoving; 5. F. Mantero-J. Commandeur.

„Laat maar eens kijken, wat jullie ervan hebben terecht gebracht”; Jaap Kamp, Victor Swane en Piet Hein Streutgers bij de Kennemer-secretaris, de heer J. E. E. Visser; op de rug gezien mevrouw Henderson.

Hoving en Streutgers tegen Meier en Kunkler in 34 uit gingen en met 6 en 5 wonnen; en dat Kamp en Storm iets dergelijks presteerden, doch met 5 en 4 genoeg namen tegen Andina en Pesko.

In de singles verloren we weliswaar precies wat we mochten verliezen — drie van de vijf — maar daarvan twee op de laatste green: Kamp, 3 down aan de turn en Hoving all square (3 down na vier holes!) verloren met 2 holes van resp. Andina en Meier. Swane, 3 down aan de turn tegen Matti, verloor met 4 en 2, maar Streutgers en Storm, die van hun voor-sprong van 4, resp. 3 holes aan de turn nog wel iets moesten afstaan, wonnen niettemin van Kunkler (2 holes), resp. van Pesko (2 en 1).

Portugals hoop

Portugal won volgens de verwachtingen met 4–3 van Oostenrijk, dat bij de jeugd eigenlijk alleen nog over Klaus Nierlich als speler van internationaal

formaat beschikt; hij speelde jaren geleden al met de senioren in de Oostenrijkse ploeg en mocht dit jaar voor het laatst met de jeugd meedoen. Bij de Portugezen trok al meteen de aandacht het spel van de jongste deelnemer aan dit toernooi, José L. de Sousa e Melo, jongste zoon en naamgenoot van de non-playing captain; als er „natuurtalenten” in golf bestaan, dan is dit er een. Deze 13-jarige heeft niet alleen een bijzonder mooie, compacte swing, maar ook een goed inzicht in de strategie en de tactiek van het spel en een uitstekende wedstrijdmentaliteit. Onder grote bijval werd dan ook tijdens de prijsuitreiking bekendgemaakt dat hij — met Philippe Tous-saint (België) — was gekozen in het continentale team voor de wedstrijd tegen Groot-Brittannië.

Varen en kaarten

De vrije vrijdag werd besteed aan een gezamenlijke excursie van de deelnemers naar Amsterdam, waar werd deelgenomen aan de deze „zomer” traditioneel geworden dagelijkse bestorming van het Rijksmuseum en een al even traditionele rondvaart door de grachten en over het IJ, tijdens welke menig robbertje werd gebridged. Golfers kunnen nu eenmaal maar moeilijk stilzitten; moeten altijd wat om handen hebben. Maar plezier hebben ze wél gehad en daar was het toch om begonnen.

Winnaars en verliezers

Volgens het nieuwe wedstrijdschema voor dit toernooi spelen in de achtereenvolgende ronden telkens de winnaars en de verliezers tegen elkaar; nu dus Italië–België, Noorwegen–Zweden, Denemarken–Frankrijk, Duitsland–Spanje en in de tweede poule: Portugal–Nederland en Zwitserland–Oostenrijk.

Natuurlijk stond Frankrijk, dat al met 7–0 van Italië had gewonnen, hoog genoteerd tegen Dene-

„Wat gebeurt daar nou weer?”

marken. Maar de Deense niet-spielend aanvoerder, de stoere Steen Damgaard, die zich iedere morgen consciëntieus met een kelkje schalkenwater wapende tegen de natte voeten, had blijkbaar strikte orders gegeven: „overwinnen of sterven” en aangezien de jongens in het laatste uiteraard nog geen lust hadden, werd het overwinnen. De foursomes tegen de Fransen werden gedeeld, de top-single was met grote cijfers voor Frayssineau, maar van de overige singles wonnen de Denen er drie (twee op de laatste green!) en met 4–3 stelden zij zich kandidaat voor het kampioenschap.

Nog meer natuurtalent

Het merkwaardige bij deze Deense prestatie is bovendien nog, dat – captain Damgaard bevestigde dit – Denemarken (evenmin als Oostenrijk) beschikt over een goede professional. Captain Damgaard acht het niet uitgesloten dat de jongens iets hebben geleerd van de beste twee Deense amateurs, Hendrik Lund (later professional geworden) en Niels Thygesen, maar hij legde er vooral de nadruk op dat deze jongens al heel jong – 12 jaar of daaromtrent – als caddie hun zakgeld plachten te verdienen. Maar van een zogenaamde „caddiestijl” viel toch niets te bespeuren, integendeel: zij hebben een opvallend uniforme, gedegen stijl, alsof ze allemaal dezelfde instructie hebben gehad.

Duitsland, dat met 7–0 van Noorwegen had gewonnen, haalde het maar net tegen Spanje; de eerste foursome, door Müller en Cobler op de 19e gewonnen van Viladomiu en Noguer, bleek tenslotte de doorslag te geven. België won van Italië alleen drie singles; in de foursomes was die tussen Croze-Sposetti en Decrop-Brose er zo een die twee uren voor de eerste negen holes nodig had en aangezien de Italianen pas op de 18e wonnen, duurde deze partij vier volle uren! Eén troost: ze waren de enigen niet.

De Italiaanse ploeg met de heer Sabini.

Noorwegen–Zweden ging in de foursomes hard tegen hard; Steen en Sandberg (Noorwegen) wonnen pas op de 22ste (!) van Kristersson en Lindeberg; Rosell en Dahlgren (Zweden) op de 18e van Erikson en Dönnestad. Wonder dat we geen avond vóór half zeven en op de laatste avond pas tegen acht uur klaar waren!

Herhaling

In de tweede poule won Oostenrijk met 5–2 van Zwitserland en wij bleven ongeslagen door een overwinning met 6–1 op Portugal. In de foursomes was het vrijwel een herhaling van de partijen tegen Zwitserland: Hoving en Streutgers gingen weer uit in 34 en wonnen (andermaal) met 6 en 5 van Da Silva en Jorge de Sousa (een oudere broer van José). Kamp en Storm wonnen met 4 en 2 van Soares en José de Sousa. In de singles waren Streutgers en Storm na zes holes beiden 2 up tegen resp. Cunha en Oliveira en wonnen met 5 en 4 en met 7 en 5. Kamp had de zwaarste partij tegen José de Sousa en was na vijf holes 3 down; dat zag er weinig rooskleurig uit, maar de lange putt waarmee Jaap op de zesde zijn achterstand verklein-

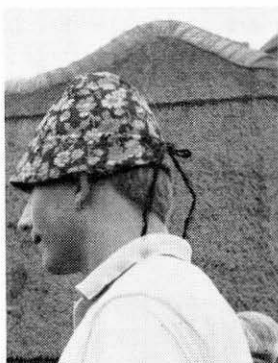

De „tribune” achter de 15e green was ook tijdens het Europees Jeugd Team Kampioenschap voortdurend goed bezet.

de, stak hem blijkbaar een riem onder het hart en dezelfde Jaap, die op de avond van de kwalificatieronden als een moede(r)loos veulen achter een frisdrankje aan de bar had gehangen (al hebben we dan nooit een veulen aan een bar zien hangen), vocht nu als een jonge leeuw, kwam all square op de 18de en won op de 20ste green. Michaël Hoving begon tegen Soares met 4-3-4-4-3-4-4, was toen 5 up en won met 5 en 3. Alleen Joost Commandeur moest in een goede partij (1 down na zes holes) met 2 en 1 in Mantero zijn meerdere erkennen.

De beslissing

Op de laatste dag – in stromende regen – zette Denemarken ongeslagen zijn opmars voort, liet de Duitsers één single, won er drie op de laatste green – 't bleef tot het eind toe spannend, vooral ook door Wegmann, die 5 down en 5 te gaan vier holes ach-

Het (geleende) regenhoedje van Michaël Hoving vóór er gewoon om te worden gefotografeerd.

tereen terugwon op Jensen en op de laatste green zijn putt voor winst miste – en de partij met 6–1. De Fransen, nog niet bekomen van hun nederlaag tegen Denemarken, lieten het tegen Spanje helemaal afweten en wonnen alleen één single. Noorwegen–Italië werd weer op of voorbij de 18de beslist: Dönnestad en Eriksen wonnen op de 19de van Croze en

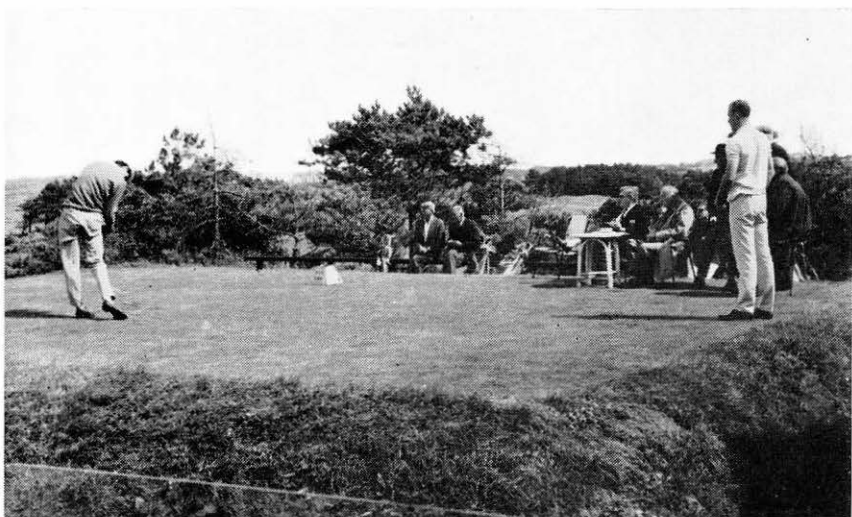
Sposetti en 's middags deden zij het nog eens dunnetjes over: Eriksen ging naar de 21ste tegen Sposetti en Dönnestad won met 2 holes van Patscheider, zodat het voor hetzelfde geld 5–2 voor Italië had kunnen worden. België–Zweden 6–1 was ook niet twijfelachtig.

In de tweede poule kwam Portugal met 4–3 tegen Zwitserland met de hakken over de sloot: drie singles met 2 en 1. Wij startten wat moeizaam tegen Oostenrijk. Hoving en Streutgers moesten van 2 down en 3 te gaan tegen Nierlich en Kyrle alle zeilen bijzetten om op de laatste green te winnen en Storm–Kamp zagen zich tegen Hauser–Aigner op de 19e de kans ontgaan. Maar aan de lunch herstelden onze jongens zich. „PH” speelde de eerste negen tegen Reichel twee onder vier en was toen 7 up, Jaap Kamp was tegen Hauser 1 up aan de turn en won met 4 en 3, Gertjan Storm en Michaël Hoving zetten hun 2 up aan de turn om in winst, hoewel Michaël na de 14e nog maar 2 up was. Alleen Vic Swane had tegen de ervaren Klaus Nierlich geen schijn van kans. Zo bereikten wij na een teleurstellend begin althans nog de negende plaats.

Speeches

Toen volgde de feestelijke prijsuitreiking, waarbij achtereenvolgens het woord werd gevoerd door de heren Verspyck, voorzitter van de club, Sabini, secretaris-generaal van de Europese Golf Federatie, en Snouck Hurgronje, voorzitter van het Nederlandsch Golf Comité.

De heer Verspyck herinnerde met grote erkentelijkheid aan de gezamenlijke maaltijd van deelnemers en officials als inleiding tot het kampioenschap op maandagavond en aan de toespraak van de heer Snouck; hij bedankte de organisatoren mej. Ruijgrok en de heren Visser, Poldervaart en Van Hengel. De

Als het éven droog was, bood de eerste tee deze kwasi-zomerse aanblik.

heer Sabini bracht de dank over van de Europese Golf Federatie aan het Nederlandsche Golf Comité en aan de Kennemer Golf- & Country Club, die zich voor de voorbeeldige organisatie zoveel moeite hadden getroost en citeerde tot slot nog eens de welbekende uitspraak van Pierre Frédy baron De Coubertin, de stichter van de moderne Olympische Spelen „niet het winnen van een Olympische medaille is voor een land belangrijk, doch wél zijn deelneming aan deze grootse demonstratie”.

De heer Sabini deelde nog mee dat het toernooi het volgend jaar in Zweden zal worden gespeeld.

Alvorens tot de eigenlijke prijsuitreiking over te gaan, bedankte de heer Snouck Hurgronje de deelnemers en hun niet-spelende aanvoerders voor hun komst en hun sportieve strijd. Onder hilariteit verontschuldigde hij zich dat zijn voorspelling van „mini-skirts” in Zandvoort niet was uitgekomen, maar daar stond tegenover dat men zijn bewering dat golf in Nederland nogal eens wordt beïnvloed door regen en wind aan den lijve bewaarheid had bevonden. De nieuwe wedstrijdformule heeft voldaan — al zijn verbeteringen wellicht mogelijk of wenselijk; de heer Snouck offerde hierbij al dadelijk zelf „een tweede kwalificatieronde?” Hij noemde het verfrissend dat er een nieuwe naam op de wisselbeker zal worden gegraveerd en riep daarop de Deense captain Steen Damgaard en zijn jongens voor het front om als eersten hun zilveren replica's met een door Enschede ontworpen en gedrukte en door de heer Van Hengel gecalligrafeerde oorkonde in ontvangst te nemen. Toen Portugal aan de beurt was, vroeg de jongste deelnemer, José de Sousa, even stilte om (in het Engels) iedereen te bedanken en wat hemzelf betrof speciaal het bestuur van de Europese Golf Federatie voor zijn verkiezing in het continentale team.

De cijfers

Voor de statistici volgen hier nog de technische resultaten van het kampioenschap.

1e poule

België—Denemarken 3—4

Foursomes: Kreglinger en Decrop verl. van Hove en Jacobsen met 1 hole; Ph. en J. Toussaint winnen met 5 en 4 van Friche en Stenderup.

Speeches: 1. Voorzitter Verspyck van de Kennemer; 2. De heer Sabini (Europese Golf Associatie) - „Hebben we dat niet al eens eerder gehoord?”, schijnen de heren Snouck en Verspyck zich af te vragen (maar dat is een ongepaste weergave van de indruk die zo'n snapshot wekt); 3. José de Sousa had de Engelse tekst van zijn toespraakje veiligheidshalve toch maar opgeschreven.

Singles: Ph. Toussaint wint met 4 en 3 van Jensen; Kreglinger verl. van Knudsen met 4 en 3; J. Toussaint verl. van Hove met 4 en 3; Brose wint met 3 en 2 van Friche; De Vooght verliest van Stenderup op de 19e.

Frankrijk—Italië 7—0

Foursomes: Frayssineau en Charmat winnen met 4 en 2 van Croze en Sposetti; Désbordes en Charpenel winnen met 8 en 6 van Alberti en Patscheider.

Singles: Frayssineau wint met 2 en 1 van Sposetti; Desbordes wint met 6 en 4 van Croze; Brizon wint met 4 en 3 van Alberti; Charmat wint met 6 en 5 van Patscheider; Charpenel wint met 2 en 1 van Goldschmid.

Duitsland—Noorwegen 7—0

Foursomes: Wegmann en Pagel winnen met 5 en 4 van Dønnestad en Sandberg; Cobler en Müller winnen met 2 en 1 van Eriksen en Steen.

Singles: Wegmann wint met 7 en 5 van Eriksen; Pagel wint met 7 en 6 van Sandberg; Müller wint op de 20e van Eriksen; Cobler wint met 6 en 4 van Dønnestad; Walpersdorf wint met 4 en 3 van Steen.

Zweden—Spanje 2—5

Foursomes: Rosell en Dahlgren winnen op de 20e van Viladomiu en Noguer; Kristersson en Lindeberg verl. van Gallardo en R. Tayá met 2 en 1.

Singles: Rosell wint met 4 en 3 van M. Tayá; Ignell verl. van Noguer met 4 en 2; Lindeberg verl. van Viladomiu op de 19e; Tideman verl. van Gallardo met 2 en 1; Kristersson verl. van R. Tayá met 1 hole.

Italië—België 4—3

Foursomes: Alberti en Patscheider winnen met 4 en 3 van Ph. en J. Toussaint; Croze en Sposetti winnen met 1 hole van Decrop en Brose.

Singles: Camilotti verl. van Ph. Toussaint met 9 en 7; Sposetti verl. van Decrop met 5 en 4; Croze wint met 2 en 1 van Kreglinger; Alberti wint met 3 en 2 van De Vooght; Goldschmid verl. van Brose met 6 en 4.

Noorwegen—Zweden 4—3

Foursomes: Steen en Sandberg winnen op de 22e van Kristersson en Lindeberg; Eriksen en Dønnestad verl. van Rosell en Dahlgren met 2 holes.

Singles: Sandberg wint met 3 en 2 van Kristersson; Horn verl. van Lindeberg met 4 en 3; Steen verl. van Tideman met 4 en 3; Dønnestad wint met 3 en 1 van Dahlgren; Eriksen wint met 3 en 2 van Rosell.

Snapshots: 1. De Portugese ploeg — José de Sousa voorop — voor het forum; 2. De trotse Deense captain, Steen Damgaard, bedankt; 3. De jongste toeschouwers bij de prijsuitreiking.

Denemarken— Frankrijk 4—3

Foursomes: Friche en Stenderup verl. van Frays-sineau en Charmat met 5 en 4; Hove en Jacobson winnen met 4 en 2 van Desbordes en Charpenel.

Singles: Friche verl. van Frays-sineau met 8 en 7; Stenderup wint met 1 hole van Desbordes; Hove wint met 1 hole van Brizon; Jensen verl. van Charpenel met 4 en 3; Knudsen wint met 3 en 1 van Charmat.

Duitsland—Spanje 4—3

Foursomes: Müller en Cobler winnen op de 19e van Viladomiu en Noguer; Pagel en Wegmann verl. van Gallardo en R. Tayá met 3 en 2.

Singles: Pagel verl. van Noguer met 3 en 1; Van Gülpen wint met 4 en 3 van R. Tayá; Wegmann wint met 2 en 1 van Villadomiu; Müller verl. van Gallardo met 3 en 2; Cobler wint met 3 en 2 van M. Tayá.

België—Zweden 6—1

Foursomes: J. en Ph. Toussaint winnen met 2 en 1 van Kristersson en Tideman; Decrop en Brose winnen met 1 hole van Rosell en Dahlgren.

Singles: J. Toussaint verl. van Kristersson op de 19e; Ph. Toussaint wint met 7 en 5 van Dahlgren; Decrop wint met 3 en 2 van Tideman; Brose wint met 1 hole van Lindeberg; Kreglinger wint met 5 en 3 van Rosell.

Italië—Noorwegen 2—5

Foursomes: Alberti en Patscheider verl. van Sandberg en Steen met 2 en 1; Croze en Sposetti verl. van Dönnestad en Eriksen op de 19e.

Singles: Croze wint met 6 en 5 van Horn; Goldschmid verl. van Steen met 5 en 4; Alberti wint met 8 en 7 van Sandberg; Sposetti verl. van Eriksen op de 21e; Patscheider verl. van Dönnestad met 2 holes.

Frankrijk—Spanje 1—6

Foursomes: Frays-sineau en Charmat verl. van Gallardo en R. Tayá met 2 en 1; Desbordes en Charpenel verl. van Viladomiu en Noguer met 1 hole.

Singles: Frays-sineau verl. van M. Tayá met 2 en 1; Brizon verl. van Noguer met 1 hole; Charpenel verl. van Viladomiu met 4 en 2; Desbordes verl. van Gallardo met 2 en 1; Charmat wint met 4 en 3 van R. Tayá.

PRIJZEN EN HULDIGEN - 1. De heer Van Hengel wordt met een stoffelijk blijk van dank gehuldigd voor zijn vele organisatorische bemoeienissen; de damestas op de tafel zou aan mej. Ruijgrok worden uitgereikt, maar die onttrok zich aan het oog van onze cameraman; 2. de Nederlandse captain en 3. de Nederlandse ploeg; 4. Overleg: „Wat zullen we nu eerst doen?”

Denemarken—Duitsland 6—1

Foursomes: Hove en Jacobsen winnen met 4 en 2 van Cobler en Müller; Friche en Stenderup winnen met 3 en 1 van Wegmann en Pagel.

Singles: Friche verl. van Müller met 4 en 3; Stenderup wint met 1 hole van Van Gülpen; Jensen wint met 1 hole van Wegmann; Knudsen wint met 1 hole van Cobler, Hove wint met 5 en 4 van Pagel.
2e poule

Zwitserland—Nederland 3—4

Foursomes: Meier en Kunkler verl. van Hoving en Streutgers met 6 en 5; Andina en Pesko verl. van Kamp en Storm met 5 en 4.

Singles: Matti wint met 4 en 2 van Swane; Kunkler verl. van Streutgers met 2 holes; Pesko verl. van Storm met 2 en 1; Andina wint met 2 holes van Kamp; Meier wint met 2 holes van Hoving.

Portugal—Oostenrijk 4—3

Foursomes: Da Silva en Mantero verl. van Nierlich en Hauser met 5 en 4; Soares en José de Sousa winnen met 1 hole van Kyrle en Lamplmaier.

Singles: Mantero verl. van Nierlich met 6 en 5; Da Silva wint met 1 hole van Reichel; José de Sousa wint met 3 en 2 van Hauser; Soares wint met 2 en 1 van Lamplmaier; Jorge de Sousa verl. van Kyrle met 2 en 1.

Portugal—Nederland 1—6

Foursomes: Da Silva en Jorge de Sousa verl. van Streutgers en Hoving met 6 en 5; Soares en José de Sousa verl. van Kamp en Storm met 4 en 2.

Singles: Cunha verl. van Streutgers met 5 en 4; Da Silva verl. van Storm met 7 en 5; José de Sousa verl. van Kamp op de 20e; Soares verl. van Hoving met 5 en 3; Mantero wint met 2 en 1 van Commandeur.

Zwitserland—Oostenrijk 2—5

Foursomes: Pesko en Andina verl. van Hauser en Aigner met 3 en 2; Meier en Matti verl. van Nierlich en Hauser met 2 en 1.

Singles: Matti wint met 3 en 2 van Lamplmaier; Meier verl. van Kyrle met 6 en 5; Andina verl. van Nierlich met 6 en 5; Lüthi wint met 2 en 1 van Aigner; Kunkler verl. van Hauser met 6 en 5.

Snapshots: 1. De secretaris van de wedstrijd-commissie Frans de Haan, die nauwkeurig alle resultaten verifieerde en noteerde; 2. De Duitse ploeg tijdens de prijsuitreiking; 3. De Oostenrijkse ploeg; 4. Een dagelijks weerkerend toneel met telkens andere „acteurs”.

